

[Poulsgaard.]

til de andre med de renlige, de interessante og de farefrie arbejder. Og det kalder man arbejderspolitik. A sejer walbekom.

Ib Nørlund (DKP):

Mine bestræbelser for at få afklaret tvetydigheden med hensyn til, hvilken vej regeringen vil bevæge sig, har ikke været særlig vellykkede, hvis jeg skal henholde mig til statsministerens og hr. Aukens udtalelser. Derimod har vi fået et nyt trylleord lagt på bordet, nemlig at det skal være sammenhængen, der afgør beslutningerne, man kan ikke pinde de enkelte spørgsmål ud. Man skal tage det sure med det søde, blev der sagt. Jeg ved ikke, hvad det er for særlig søde sager, regeringen har at diske op med. Jeg synes, dens politik er temmelig sur; jeg håber ikke, regeringen også er det. Men hvorfor i alverden skulle man ikke pinde sagerne ud? Hvis der virkelig er et flertal for et bestemt synspunkt i en bestemt sag, er det så ikke meningen, den skal føres igennem? Og ganske logisk sluttet: hvis den ikke bliver ført igennem, så skyldes det, at socialdemokratiet tager en anden stilling, end det i og for sig er forpligtet til ifølge sine programmer og sin almindelige holdning.

Hvad mener man med at ville forlange af andre, at hvis de ikke æder alt det, der er lavet sammen med partierne til højre, så kan man overhovedet ikke få noget igennem? Jeg synes, man skulle overveje her, hvordan netop de, som – for at bruge hr. Aukens udtryk – ikke med udelt begejstring har fulgt den socialdemokratiske politik igennem de senere år, reagerer over for en stillingtagen af den art. Der er, synes jeg, en ganske tydelig mistanke om, at man er i færd med at fastlåse sig ad en vej til højre; jeg synes, der har været harpetoner, der også antyder, hvor den skulle gå mere konkret. Det kan ikke blive en vej, som betyder, at man indfrier forventningerne og forhåbningerne om en ny politik her i landet.

Hr. Auken mente, at der var skiftet flertal i en række spørgsmål. Men det er altså dem, der ikke må pindes ud, ifølge statsministeren. Og derfor synes jeg, at det i hvert fald ville være godt, om hr. Auken bare på 2 områder kunne oplyse, hvad meningen er med det, han siger. Er boligpolitik noget, der hører under det økonomisk fastlagte, som der ikke kan røres ved uden sammen med højrepartierne? Er indgreb i arbejdsmarkedets anliggender og i overens-

komstsituationen også noget, der hører til det faste flertal? I hr. Aukens opstilling hører arbejdsmarkedsspørgsmål og organisationernes demokratiske rettigheder alt sammen til det, der skulle kunne pindes ud, hvis statsministeren ændrer opfattelse. Men hvad er hr. Aukens mening? Hører boligpolitik og arbejdsmarkedspolitik i den forstand til de ting, der kun kan afgøres ude fra højre?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Først vil jeg sige om det, hr. Ib Christensen sagde om skiftende flertal, at jeg er 100 pct. enig; jeg synes, det var meget klogt sagt, og jeg håber, det har gjort et vist indtryk. Jeg tror i øvrigt også, at når først vi er kommet et par måneder hen, så er det den virkelighed, der vil manifestere sig i dette ting.

Til hr. Melchior vil jeg i øvrigt sige, at jeg ikke har hr. Melchiors kendskab til, hvad der foregår på Københavns universitet. Men jeg ved da f. eks., at der er noget med en styrelseslov eller et styrelseslovforslag, som hr. Morten Lange er medforslagsstiller til, og uanset at han er medforslagsstiller til det, og at det sikkert støttes af centrum-demokraterne, så må jeg bedrøve hr. Melchior med, at socialistisk folkeparti er modstander af det.

Jeg kan vel føle mig mere tryk, det skal jeg indrømme, ved, at centrum-demokraternes uddannelsespolitiske ordfører offentligt har udtalt, at hans hovedopgave vil være at holde Erhard Jakobsen i ørerne, men jeg føler mig alligevel ikke tryk nok ved det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Lovforslag nr. L 18. Fremsat 2/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.